

מסורת הש"ס

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

ומועילין בהן [והני אימורי
מזמן] לפני תרומת הדין הוא
ואמאי פטור הא לא קשיא
התם לעיל בעולה ובאימורי
קדשי קדשים מיירי דחמרי
משום הכי מועילין בהן
עוד שתצא לבית הדין.
אבל אימורי קדשים קלים
לא חמרי כ"כ משום הכי
נתנה מהן מאחר שתעלה
פטור: הני מילי היכא
היחידות לך דחילי הכי

הנפירה. קודם שקרב חטאתו. אבל נודיעם לאיכותו והוויין בעלים והוויין להקטורת ומנחת נסכים. מנת בעלמא: לפיגול אין בהה. וכהניא או דבר וכלמזבח ובשר להקטורת וכלמזבח בלבד וכוון שתי הנהצרות. איהן איהן היתר בקומץ: אין נהצרות ואמר (בהו) נהצרות מיתר. כו' דהן עצמן מיתר. הכתובה בכל הקדשים

ירושלם. דלמזר ילכו לים המלח ר"ש היא דלמזר (תמורה 97 יו). חטאת שריפזו וסופא. דלמזר כל קרבנות המזבח למזבח וש"ג דליכפור חטאת חמה היא דלמזר (6) אין חטאת חמה אלא אותה שאזדה ונמנאת כפרה ים (1) (וכן המעשר): **הכל מודים.** רב ורבי יוחנן פלגינא באפר

תחתיו. אפילו נכנסו מקדשי קדשים
שנעמא. אפילו קודם זריקה ומאימור
קדשים קלון יא לאחר שהעלן על גבי
המוצא אפילו קודם שנעסו אפר אבל
נעשה בהן האור דפטור ממעילה:
שפסא. דפטור דמאי קא מפסד דכיון
דנעמא בשר קדשי קדשים לא חזו לא
לכהנים ולא לגבוה ואימורי קדשים קלים
נמי הרי כבר העלן ונעשית מנותן. ואם
תחמרה לא אמרינן בפרקין לעיל (דף ה')
הפגול לעולם מועילין זו ולא פסירין מאי
קא מפסד היינו נעמא דמועילין זו והאילן
ומרזין לפגול דחשיב כולי האי דלכך
זריקת דמים לקובעו בפרגול חשיב נמי
דמועילין זו אע"פ דלא מפסד: מהו
דפסא קדשי קדשים שנעמא. אכתי
אית לא מנא קמא דקדשה דבעו שריפה
בדקדק כשאר פסולי דקדש ואימורי קדשים
קלים נמי שפסלו אכתי אית בהו מנא
ולאפסד בצנורא כדי שיהו נשרפין לגמרי
ולאחיב צנורא מן משום מנא: אר משמע
זו דלא. ואי קשיא לך אמאי אמר
יהי רבא אימורי קדשים קלים לאחר שעלו
בפרגול ממעילה לא אמרינן לעיל (דף ו') לפני
המזבח הדשן דכולי עלמא לא פליגי
דמועילין זו ייה ואמאי שפסול לא לא

[illegible][illegible]

וְיוֹן דְּהוּהָ לִיה הֲלוּסִיף ⁽⁶⁾ אֵלּוּ מַעֲוֹת דְּרֵי חוֹמָשׁ וְעַד דְּמִי וְשִׁירְיִנְהוּ יוֹן הַכְּחָטָה שְׂכִיפֹרָה בְּעֵלְבָר
 יִשְׁמַע לְאַחֵר כְּפָרָה. אֵלּוּ שְׂקִירַת חֲטָאוֹתָיו וְעַד דְּמִי אִיבָא בְּחַן שׁוֹב חֲטָאֵת דְּכִבְרָה
 יִשְׁלֹכֵהּ אִם הַמְּלָא אֵלּוּ פִּלְסוּ לְגַדְרָה דְּרֵי חוֹמָשׁ מִפְּרִישִׁין תְּחִילָה לֵּאמֹר אִם הַמְּלָא: תְּחִימִין הַלְּבוּנָה
 הַבָּאָה עִם הַחֲזָרָה דְּרֵי חוֹמָשׁ וְכִי שִׁירְיִי וְכִי הֵן כְּתוּבָה לִלֵּי יִנְהוּ: מוֹעֲלִין בְּחַן מִשְׁתַּקְדֵּשׁ. בְּקִדְרֵי
 יִבְרָא לְחַן מִתְּרִין. כִּי שֵׁשׁ לוֹ מִתְּרִין. כְּגוֹן שְׂלֵמִים וְחֲטָאוֹת וְאַשְׁמֹרֶת דְּמִי מִתְּרִין אִימֹרִים
 שֵׁשׁ לוֹ מִתְּרִין לְמוֹבָב בְּלִבְדָּה כְּגוֹן עוֹלָת הַעֹף וּפְרִים הַנִּשְׂרָפִין וְשְׂעִירֵי הַנִּשְׂרָפִים שְׂדֵמִן מִתְּרִין
 יִבְרָא בְּחַבְשֵׁי יוֹן וְנִתְּרָה. וְכִגּוֹן לְחַן הַפְּנִים דְּסִדְרוֹר יִבְרָא יוֹן וְכִגּוֹן מִנְחָת
 יִבְרָא עֲלֵיהֶן שְׂדֵמִן פִּיגּוֹל נִתְּרָה וְטַמָּא. עַד שְׂקִירַת חֲטָאוֹת דְּהֵן כְּתִיב בְּחַן פִּיגּוֹל בְּשֵׁשֶׁלֹּם אֵל
 שֶׁרֶב כִּי הִצָּטָה פִּסְלוֹ כִּי. וְלִיָּהּ נִתְּרָה וְטַמָּא מִפִּיגּוֹל: וְכִי דְבַר שֶׁאֵין לוֹ מִתְּרִין כִּי הֵן הַעֲלוּ
 חֵן: כִּיבִּיבֵי עֲלֵיהֶן מִשֹּׁם נִתְּרָה וְטַמָּא. וְכִי דְבַר שֶׁאֵין לוֹ מִתְּרִין לְקַמֵּן גְּבִיגִי וְטוֹמְאוֹת עֲלוּ
 חֵן: וְשֵׁשֶׁם נִתְּרָה לְדִלְפִינִי אֵלּוּ חִילּוֹל חִילּוֹל טַמָּא אִי חִיב פִּיגּוֹל אֵלּוּ בְּ מִשֹּׁם דְּחִיב

(א) גרמיה 57"ל דהוה ליה להוסיף קרו ומומש על דמי קטאת שהפריש וש"ריגהו וכו'.

הטאת העורף פרק שני מעילה

ירושלם רבי שמעון ורביא רבנן. פלוגתא דר"ש ורבנן דהפריש מטאמא ואכז והפריש אחרת ונמנאלת הראשונה וכפר ר"ש באכז דרבנן דתסבירי שאינה אכזה מטעם ור"ש [ספר] ממה ופלוגתא דר"ש ד"פ דהמורה ור"ש דהכא שודע לו קודם מדיאל להא מילתא דפלגי וא"ת (דף ע"א)

(ב) (רישא רבי שמעון) וסיפא רבנן אמר ר' רב
 גביהא דרבי כתיב לרב אשי הכי אמר אבוי
 רישא רבי שמעון וסיפא רבנן אמר ר' רב
 הכל מודים *שאם נתנה מנחה קדשים קדשים
 שנשטמא (ג) (קודם זריקה) ובאימורי קדשים קלין
 לאצטרא שהעלן דפטור פשיטא מאי קא מפסיד
 מהו דתימא בשר קדשי קדשים שנשטמא אי
 ליה מצות שריפה לכהנים אימורי קדשים
 קלין איכא מצוה להפוכי בצינורא קמ"ל דלא
 אמר רבא הא (ד) דאמרת כבר קרבה חטאת
 ולכו לרא המלח יהי מילי דאתידע ליה קמי
 כפרה אבל לאחר כפרה יפלו לגדבה מא
 טעמא אין מפרשיין מתחלה (ה) לאיבוד:
 מיתני (ו) הקומץ (ז) והלבונה והקטורת ומנחת
 כהנים ומנחת כהן משיח ומנחת נסכים ומעלין
 בהם משחוקדשו (ח) קדש בכלי 'הוכשר ליפסל
 במבול יום ובמחוסר כפורים ובלילה 'והייבין
 עליו משום נותר ומשום טמא 'ופיגול אין (ט) בה
 (י) הכלל כל שיש לו מתירין אין חייבין (י)
 עליו משום פיגול ונותר וטמא עד (י) שיקריבו
 מתירין (י) וכל שאין לו מתירין כיון שקידש בכלי
 חייבין עליו משום נותר וטמא ופיגול אין (י) בה:
 גמ'

היה מוסקף ומביא חטאת שמנה כי נמי קרבה חטאת ונדחת הדמים לא לכולם ההנח אלא לפלו לנדבה אבל מיימי שפיר מר' שמעון פליגי אדרבנן אף במצטרפיה ל חטאת לאחיות ואית לה דאם נמכרש בנחת חטאות אחרת אע"ג שבעת כפרה היו לאחיות שמעון וליקרב א"ל או א"ל וי' (י'ט חטאת אע"ג דאם לא קרב חטאת היו ראויה לא ליתוסף על החטאת וליקרב מכל מקום י' קרבה חטאת פ' (לא) אחרינ' ליכ' לים המלח וא"ת והא מודה רבי שמעון בפירוש שני יצמור מעות לאחיות כדמוכח בתמורה (דף ק"ג:) וי"ל דהאי דהאס שני דעור לאביא חטאת אלא מנזור האחד אבל חזק דמוסקף וי' על דמי חטאת ליכ' לים המלח: **הכל מביים שואה בהנח מבשר קדשי קדשים שנשפא ומביא מורה קדשים קלים לאחר שהעץ דפסור.** פירוש שהרי נעשה חטאת ופיר' פשיטא מאי קא מפסיד כלומר מה מזה י' שאל עור לא כשרים ואפילו היו לא כשרים ומשני מהו דמיאבב בשר קדשים שנשפא חטאת אחרת מות שריפה לכהנים וכן יאמרו קדשים קלים משני להפסיד בצינורא להפך האימורים בצינור שכוין קרוי ק"ט על גבי הגמלים כדי לא לאכלם קמ"ל נראה לפרש דהאי הכל מודים לא קאי ארז ולוי דהא לא פליגי אלא היכא לא יפול אבל לר"ע מייבא ולא שייך לומר דלרבי י' פסור אלא קאי ארז ורבי יוחנן פליגי בנחתה מפני פסות חטאת דלרבי י' חטאת נהנה מן חטאת פסות דמועלין זו היינו משום דבני בגדי הכהונה בהוצאתם הדשן ולכן חשיב שפיר לא נעשית מחטאת אבל בבשר קדשי קדשים אע"ג דאחרת עוד מות שריפה לכהנים הו' חשיב שפיר נעשה חטאת שריפה אלא הו' עבודה כיון דלא נרץ בשריפה בגדי הכהונה וא"ת וגבי יאמורי קדשים קלים מאי שנא דהאי הפסיד בצינורא עבודה היא דלדמר (שמוע' פ' ק"ג:) ו' קדשי בצינורא חדיב מיתה וי"ל דלא דמי דהאם י' חטאת לא דשן לא כגי בלאו הכי לא אבל גבי הפסיד בצינורא כגי בלאו הכי שאם היה רוצה היה מנח וממאלכין ומאליכין בלא היפוך בצינורא כלל וא"ת האי בבשר קדשי קדשים שנשפא היכי דמי א' קודם לו וריקת דמים אלא אין בצינורא ודאי קדוש היכי דמי א' אלא לנזור ולבשר פספס' (אמאי אין ממועלין ואע"ג דטעון שריפה ואפילו ר' עקיבא לא פליג אלא בנהנה לאחר וריקה משום דלחיא וריקה פ' ומפקה מידי מעילה אבל קודם וריקה מודה וריקה וקא משמע לן וא"ע"ג דלחיא חטאת שריפה עליה מי"מ מבי וריק' א' משום לא מאי קמ"ל מתני' היא גבי יואל לא (לעיל דף ק':) אמר רבי מעילה וי"ל ודשאי יואל דלא קאי כלול ואין חטאת שריפה בכל הבשר דטעון שריפה בכל הבשר שמועלין זו אף לאחר וריקה דלכתי לא נעשה שמועלה משום דעיקר שריפה בגי טומאה כמי' מאי מיהו קשוי בדמתי' כשנעשית חטאת וי"ל דשאי עולה ככליל ואין דהו' שום אכילה לאדם כ' כשנעשית חטאת וי"ל דשאי שפיר נעשה חטאת מבי וריק' ואמאי קמ"ל קשוי' וי' מן י' חטאת ואם מן מועלין בצינורא עד שאלו בתי הדשן

778

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

מא א מיי פ"ג מהלכות
מעילה הלכה יא:
מב ב מיי פ"ג מע"ט מהל'
פסח"מ הלכה א:
מג ג מיי פ"ג מהלכות
מתמדין ומוספין הלכה
יג:
מד ד מיי פ"ד מהל'
מעילה הלכה ז:
מה ה מיי שס פ"ג הלכה
ג:
מו ו מיי פ"ח מהלכות
שאר אבות העוממה
הלכה יג:
מז ז מיי פ"ח מהלכות
פסח"מ הלכה ח:
מח ח מיי שס הלכה ח:
מכז ט מיי שס הלכה ט[עו]ן:

הגהות הב"ח

(ח) רש"י ד"ה וסיפא וכו' לאמרי בתמורה דף כב אין חטאת מתה וכו' לאחר כפרה ואין המעות הולכות לים המלח אלא בנמצאו אחר כפרה הק"ד:

מוסף רע"י

[illegible]

שיטה מקובצת

א) אמר ליה רב גביהא מבי
תחיל: ב) אמר עולא הכל
חיבת רבא נמוק: ג) חיבת
קודם וריקא נמוק: ד)
דאמר מר כבד אות ת'
נמוק: ה) מתחילה לאבד:
ו) קומץ: ז) ע"י תוס' מנחות
(דף כ"ז ע"ג) ד"ה יצאו:
ח) משהוקדשו קדשו בכל:
ט) עליון משום אות ו'
נמוק: י) עד שיקרבו אות ו'
נמוק: יא) וכל שאין לו
מחיר ויפול אין בו
קביעה דומיא דשלמים
שלמים דיש בהם מחירין

יחייב עליהם משום חבלי
 דערקן פיגול בשלמים חבלי
 אלו כל שיש להם מחייבין
 לאפקמן; אבל דע להם מחייבין
 עומד חסדן מן הדפוס.
 ג' תר"ם דל: א) אבן בר אור
 נ' נמחק: א) כפרה כן
 המעשה: א) קלן אחר
 שיתקען אור ל' ליש
 א) אמר דעל אימור אחר
 וברא ליש ונמחק: א) בן
 דעל תרומת אור הדשן
 שפעל אחר כפרה שרקה
 א) מן תרומה כגון: א) העוף
 א) אן מחייב ומקום אלה
 דעל דעל דבר: א) אבן
 פאבר דלמיתא אולה כן פאבר
 מוח: א) פדשה פ' שונא
 אבדורה אבן באשית אבדה
 א) נמחק: א) עלו אבדה
 ש' נמחק: א) מודה מועיל
 איש שיקח אור דפטור אור
 ודאק מועיל א' א' נ' צא
 א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'